

22 КРАСАВІКА — 170 ГАДОЎ

З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ

**А. А. ДУНІНА-ГОРКАВІЧА (1854–1927),
ГЕОГРАФА, КРАЯЗНАЎЦА,
ЭТНОГРАФА, ПЕДАГОГА**

Першыя падрабязныя даследаванні па гісторыі, геаграфіі, эканоміцы і этнаграфіі Табольскага краю (Расія) у канцы XIX — пачатку XX ст. былі зроблены нашым земляком Аляксандрам Аляксандравічам Дуніным-Горкавічам.

Нарадзіўся будучы даследчык у збяднелай шляхецкай сям'і ў мястэчку Ружаны Слонімскага павета Гродзенскай губерні (цяпер гарадскі пасёлак Ружаны ў Пружанскім раёне Брэсцкай вобласці). Пачатковую адукацыю атрымаў дома, затым вучыўся ў Гродзенскай класічнай гімназіі. Пасля заканчэння Лісінскага ляснога вучылішча (1873) у якасці ляснога кандуктара праходзіў стажыроўку ў Царскосельскім лясніцтве. У 1875 г. быў прызваны на вайсковую службу. У час руска-турэцкай вайны 1877–1878 гг. ваяваў на Балканах, атрымаў званне універ-афіцэра і быў узнагароджаны медалём «За храбрасць». Пасля дэмабілізацыі працеваў ляснічым на Разаншчыне.

У 1890 г. атрымаў накіраванне ў Табольскую губерню. Як спецыяліст з вялікім вопытам працы А. А. Дунін-Горкавіч узначаліў тут адно з самых буйных лясніцтваў Расійской імперыі — Самараўскае. Гэта была аддаленая, суровая і нязведеная зямля ў басейнах рак Іртыша і Обі. У якасці ляснічага і чыноўніка па асобых даручэннях Міністэрства земляробства (1908–1918) шмат падарожнічаў па краі. Адначасова з выкананнем не-пастраных службовых абавязкаў пачаў збіраць калекцыі зброі, прадметаў працы, побыту і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва карэнных народаў. У 1896 г. на Усерасійскай мастацка-прамысловай выстаўцы ў Ніжнім Ноўгарадзе сабраны ім матэрыял быў адзначаны дыпломам «За навуковую каштоўнасць». У далей-

шым А. А. Дунін-Горкавіч мэтанакіравана сістэматызаваў і ўдакладняў звесткі аб краі. У 1898–1911 гг. на ўласныя сродкі здзейсніў шэраг маштабных экспедыцый па даследаванні прыродных і эканамічных умоў Табольскай Поўначы. Пераадолеў за гэты час больш за 50 тыс. км, сабраў унікальныя матэрыялы па геаграфіі, гісторыі, этнаграфіі, эканоміцы, духоўнай культуры асцякоў (хантаў), вагулаў (мансі), самаедаў (ненцаў), зыран (комі), правёў фота- і тапаграфічную здымку мясцовасці, вывучыўмагчымасці развіцця суднаходства, чыгуначнага транспарту, раслінаводства, агародніцтва, жывёлагадоўлі, звярынага і рыбнага промыслу і інш. Па выніках экспедыцый даследчык стварыў падрабязную карту Табольскай губерні са звесткамі аб сельскагаспадарчых, лясных і прамысловых угоддзях, населеных пунктах, колькасці і складзе мясцовых насельніцтва, падрыхтаваў больш за 60 рукапісных і друкаваных работ. Найбольш грунтоўным стала даследаванне энцыклапедычнага характару «Тобольский Север» (т. 1–3, 1904–1911). Валодаючы хантыйскай і ненецкай мовамі, выдаў таксама «Русско-остяцко-самоедскій практическій словарь наилепшее употребительных слов» (1910).

Займаўся А. А. Дунін-Горкавіч таксама і грамадскай дзейнасцю: з'яўляўся членам Расійскага таварыства рыбалоўства і рыбаводства, Таварыства суднаходства, Табольскага губернскага статыстычнага камітэта, выконваў абавязкі ганаровага міравога суддзі Табольскага акруговага суда, кіраваў падрыхтоўкай і правядзеннем усерасійскага перапісу насельніцтва ў Сургуцкай акрузе (1896–1897) і інш. Пасля Каstryчніцкай рэвалюцыі 1917 г. даследчык жыў і працеваў у Табольску.

З'яўляўся памочнікам начальніка ўпраўлення землекарыстання, экспертам і навуковым кансультантам у дзяржаўных устаноўах па пытаннях Поўначы, выступаў з паведамленнямі для грамадскасці, чытаў курсы аленегадоўлі і краязнаўства ў Табольскім зоаветэрынарным тэхнікуме і інш.

За вялікі ўклад, зроблены ў даследаванні Табольскага краю, А. А. Дунін-Горкавіч быў узнагароджаны Малым залатым і Вялікім сярэбраным імя М. М. Пржавальскага медалямі Расійскага геаграфічнага таварыства, ордэнамі Святой Ганны, Святога Уладзіміра і Святога Станіслава

розных ступеняў і інш. Ён з'яўляўся членам-карэспандэнтам Музея антрапалогіі і этнографіі імя Пятра Вялікага Расійскай акадэміі навук, сапраўдным членам Захаднё-Сібірскага аддзялення Рускага геаграфічнага таварыства. За шматгадовую дзяржаўную службу яму быў нададзены чын стацкага саветніка. У гонар напага земляка названы востраў у дэльце р. Обі, вуліцы ў Табольску і Ханты-Мансійску. У 2007 г. у Ханты-Мансійску ўстаноўлены помнік (скульптар У. Саргсян), у 2010 г. у былой сядзібе даследчыка ў Табольску адкрыты Музей гісторіі асваення і вывучэння Сібіры імя А. А. Дуніна-Горкавіча.

Дунін-Горкавіч Аляксандр Аляксандравіч // Асветнікі зямлі Беларускай, X — пачатак XX ст. : энцыклапедычны даведнік. — 2-е выд. — Мінск, 2006. — С. 150.

Дунін-Горкавіч Аляксандр Аляксандравіч // Сузор'е беларускага памежжа : беларусы і народжаныя ў Беларусі ў суседніх краінах : энцыклапедычны даведнік / Грамадскае аб'яднанне «Міжнародная асацыяцыя беларусістаў», Інстытут культуры Беларусі, Федэральная нацыянальна-культурная аўтаномія «Беларусы Расіі» ; [редкалегія: А. Мальдзіс (старшыня) і інш.]. — Мінск, 2014. — С. 171.

Юнина, М. Уроженец Гродненской губернии на службе российской науке / Маргарита Юнина, Екатерина Юнина // Тобольск и вся Сибирь : альманах. Кн. 30. Белорусы в Сибири : в 2 т. / [составители: Ю. П. Перминов, Р. Ю. Фёдоров ; главный редактор Ю. П. Перминов]. — Тобольск, 2019. — Т. 1. — С. 447–456.

Бездзель, В. Я. Геаграфія і геалогія / В. Я. Бездзель, В. М. Хаданёнак // Беларуская вучоныя, даследчыкі і вынаходнікі ў галіне тэхнічных і натурадарных навук (другая палова XVII — першая чвэрць XX ст.) / В. Я. Бездзель, В. М. Хаданёнак ; Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, Установа адукацыі «Віцебскі дзяржаўны тэхналагічны ўніверсітэт». — Віцебск, 2018. — С. 40–59.

Гл. на с. 52–53.

Ермоленко, В. А. Главный лесничий / Валерий Ермоленко // Белорусы — открыватели Севера : [для среднего и старшего школьного возраста] / Валерий Ермоленко. — Минск, 2016. — С. 20–39.

Карлюковіч, А. М. Прастора Дуніна-Гаркавіча / Алесь Карлюковіч // Далёкія і блізкія суродзічы : з дзённіка краязнаўцы / Алесь Карлюковіч. — Мінск, 2012. — С. 72–77.

Чыгрын, С. М. Беларус у Заходній Сібіры / Сяргей Чыгрын // Сярод сваіх людзей : літаратурна-краязнаўчыя артыкулы, гутаркі, перапіска / Сяргей Чыгрын. — Мінск, 2012. — С. 40–44.

Драбо, В. Н. Главный лесничий / Владимир Драбо, Валерий Ермоленко // Арктика: по следам соотечественников / Владимир Драбо, Валерий Ермоленко. — Минск, 2005. — С. 56–61.

Карлюковіч, А. Знаток сибирского края / Алесь Карлюковіч // Родная прырода. — 2015. — № 10. — С. 62–63.

**Вядучы бібліограф Нацыянальнай бібліятэki Беларусi
Варанько Кацярына Дэмітрыеўна**